ORĘDOWNIK
POWIATU BYDGOSKIEGO

Orędownik powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 gr za miejsce 1-łam. milimetr. szer. 36mm. — Administracja Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 14 — Tel. 1251

Nr. 49 | Bydgoszcz, dnia 2 grudnia 1936 r. | Rok 85.

Bez dachu, bez odzieży, bez jedzenia staje tysiące ludzi przed zimą. Daj co możesz! Ratujmy od zimna i głodu.

Ofiary pieniężne uprasza się wpłacać w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu bydgoskiego w Bydgoszczy, nr. konta w P. K. O. 202 675, a naturalia uprasza się składać w miejscowych Komitetach Gminnych.

160
Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego
z dnia 13 listopada 1936 r.
w sprawie wykonywania przemysłu kominiarskiego przez okręgowych koncesjonowanych kominiarzy.

Na podstawie § 6, 12, 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3 1850 r. (Zb. ust. pr. str. 265) i § 137, 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. 7. 1883 r. (Zb. ust. pr str. 195) oraz art. 113, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. 1. 1928 r., o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. nr. 11, poz. 86) zarządzam za zgodą Izby Wojewódzkiej, co następuje:

§ 1.

Obowiązek czyszczenia przewodów kominowych spoczywa na właścicielu lub zawiadowcy domu. Czyszczenie przewodów kominowych wykonywać wolno wyłącznie za pośrednictwem koncesjonowanego okręgowego przedsiębiorcy kominiarskiego.

Okręgowi przedsiębiorcy kominiarscy.

§ 2.

Koncesjonowany przedsiębiorca kominiarski, któremu władza przemysłowa I instancji przydzieliła okręg, jest uprawniony do pobierania od właścicieli lub ustanowionych przez nich zarządców nieruchomości, tytułem wynagrodzenia za czyszczenie i wymiatanie kominów opłat, ustalonych w ustanowionej na podstawie art. 43 rozporządzenia o prawie przemysłowym, w brzmieniu noweli z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 350) taryfie maksymalnej dla kominiarzy dla danego okręgu.

§ 3.

Okręgowy przemysłowiec kominiarski wykonywać winien swój zawód bądź osobiście, bądź też przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników wzgl. uczniów, w ostatnim wypadku pod osobistą odpowiedzialnością.

Nie wolno mu poruczać czynności kominiarskiej samym uczniom lub robotnikom, a uczniowie spełniać mogą jedynie funkcje pomocnicze, lecz zawsze w obecności kwalifikowanych pomocników kominiarskich, wzgl. przedsiębiorców.

§ 4.

Prace związane z wykonywaniem przemysłu kominiarskiego muszą być przeprowadzane we wszystkich budynkach posiadających paleniska, które znajdują się w granicach poszczególnych okręgów kominiarskich.

§ 5.

Okregowy przedsiębiorca kominiarski winien zamieszkiwać w miejscowości wchodzącej w skład przydzielonego mu okręgu, oraz podać każdorazowo zmianę swego adresu władzy przemysłowej I instancji.

O nieobecności swojej trwającej ponad 3 dni w okręgu kominiarskim winien uprzedzić przedtem władzę przemysłową I instancji celem zarządzenia zastępstwa.

§ 6.

Okręgowy przedsiębiorca kominiarski zobowiązany jest na żądanie władzy, stawić się na miejscu pożaru, powstałego w jego okręgu i na żądanie winien współdziałać przy badaniu palenisk i kominów (art. 28 ustawy o ochronie przed pożarami i innemi klęskami — B. III. 1936 — Dz. U. R. P. nr. 41, poz. 365)

§ 7.

Okręgowy przedsiębiorca kominiarski zobowiązany jest zawiadomić natychmiast właściciela budynku wzgl jego zastępcę, o wszelkich wadliwościach kominów, stwierdzonych podczas dokonywania wycieru i wezwać ich do usunięcia braków w oznaczonym terminie, a w razie niezastosowania się do wezwania, donieść o tym właściwej władzy policyjno-budowlanej.

Okręgowy przemysłowiec kominiarski oraz jego personel pomocniczy mają prawo, w razie potrzeby, wstępu do mieszkania i innych ubikacji, celem zbadania urządzeń paleniskowych i kominowych oraz ich wyczyszczenia.

Książki kontrolne.

§ 8.

Właściciel domu wzgl. jego zawiadowca, posiadać winien dla każdego budynku oddzielnie książkę kontrolną wycieru według przepisanego przez Urząd Wojewódzki Poznański wzoru. Książeczkę kontrolną należy przedłożyć do wglądu na każde żądanie władzy przemysłowej I instancji, policyjno-budowlanej lub straży pożarnej i władzy skarbowej.

Książki kontrolne dostarcza właścicielowi budynku wzgl. jego zawiadowcy, koncesjonowany okręgowy przedsiębiorca kominiarski za opłatą wyznaczoną na książeczce.

Przedsiębiorca kominiarski dostarczy właścicielowi, wzgl. zawiadowcy budynku książeczkę kontrolną wycieru, z wykazaniem przypadającej w danym budynku należności. Należność winna być wykazana według ilości i jakości przewodów oraz pięter za okres zimowy i letni. Należność wyliczona być musi według poszczególnych stawek, ustalonych w maksymalnej taryfie kominiarskiej.

Porę letnią ustala się od 1. 5. do 30. 9. — porę zimową od 1. 10. do 30. 4.

§ 9.

W książce kontrolnej wpisuje koncesjonowany przedsiębiorca kominiarski wzgl. wykonujący prace w jego zastępstwie, każdorazowo datę i rodzaj dokonanej pracy i zaświadczą to własnym podpisem.

O ile przedsiębiorca kominiarski zatrudnia ucznia, tenże winien w odpowiedniej rubryce książki kontrolnej, obok podpisu czeladnika, stwierdzić własnym podpisem dokonaną czynność.

Conajmniej dwa razy w ciągu roku (raz w porze letniej i raz w porze zimowej), koncesjonowany przedsiębiorca kominiarski zobowiązany jest skontrolować osobiście czynności wykonywane przez jego zastępców na miejscu. Czynność tę zaświadczyć winien w książeczce kontrolnej, w miejscu w niej oznaczonym.

§ 10.

Okręgowy koncesjonowany przedsiębiorca kominiarski, prowadzić winien rejestr wydanych właścicielom wzgl. zawiadowcom budynków, książeczek kontrolnych (ust. 3 § 8).

Rejestr obejmować winien nr. bieżący, miejscowość (gromadę, gminę, powiat), oznaczenie ulicy i nr. budynku, imię i nazwisko właściciela budynku, ogólną kwotę należności za wycier, wykazaną w doręczonej właścicielowi budynku książeczce kontrolnej, oraz rubrykę wykazującą daty dokonanych prac kominiarskich w poszczególnym budynku.

Nadzór.

§ 11.

Władzą nadzorczą nad przedsiębiorcą kominiarskim jesł władza przemysłowa I instancji.

Wymieniona, czuwa nad należytem wykonywaniem przez okręgowych kominiarzy ich obowiązków zawodowych, przeciwdziała ewentualnym nadużyciom ze strony kominiarzy i pociąga winnych do odpowiedzialności karnej.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 12.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu porządkowemu będą karane — o ile nie ma zastosowania kara wyższa

z art. 36, 37, 39 prawa o wykroczeniach wzgl. z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym — grzywną do 60,— zł, a w razie nieściągalności tej grzywny, odpowiednim aresztem.

§ 13.

Rozporzędzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. Równocześnie z dniem tym tracą moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenia porządkowe wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności § 1, 2, 3. 4, 5 i 6 rozporządzenią porządkowego z dnia 17. 12. 1930 r., regulujące sposób czyszczenia przewodów kominowych i palenisk na terenie Województwa Poznańskiego (Pozn. Dz. Woj. nr. 2, poz. 21 z dnia 10. 1. 1931 r.).

Wojewoda: (—) Artur Maruszewski.

161

Zarządzenie
Wojewody Poznańskiego

z dnia 17 listopada 1936 r.

o ograniczeniu licencyj na przemysł okrężny na rok 1937.

Na podstawie art. 55, ustęp 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r., o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 350), zarządzam po nasiągnięciu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej, aby władze przemysłowe I instancji na obszarze Województwa Poznańskiego wydawały na rok 1937 licencje na przemysły okrężne, wymienione w art. 45, p. 1 i 3 prawa przemysłowego, tj. na sprzedaż towarów oraz proponowanie i wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej tylko tym osobom, które wylegitymują się, że tego rodzaju przemysł okrężny wykonywały w roku 1936 na obszarze Województwa Poznańskiego na mocy wydanej licencji na przemysł okrężny przez jedną z władz przemysłowych I instancji Województwa Poznańskiego.

Powyższe ograniczenie nie dotyczy przemysłu okrężnego z uprawnieniem, wymienionym w p. 2, art. 45 prawa przemysłowego (skupywanie towarów sposobem okrężnym w celu ich dalszej odsprzedaży).

Wojewoda: (—) Artur Maruszewski.

162

Zarządzenie
Starosty Powiatowego Bydgoskiago

z dnia 23 listopada 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w **Dziednie** na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r., o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. Rz. P. nr. 77, poz. 673) przepisów § 349 — 355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) oraz § 1, pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr. 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. 4. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda p. Paweł i Karol Zapławscy. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem zarazą świń, do którego włączam zagrody pp.: 1. Pawła Jans, 2. Adolf Fischer, 3. Teodor Ciżmowski, 4 Helena Markwart, 5. Wincenty Boiński, 6. Józef Niemczyk, 7. Tejs Wawrzyn, 8. Jaskulski, 9. Zygmunt Ekwiński, 10. Jurmakow, 11. Zeuger, 12. Bölter, 13. Kentzer, 14. Urbanowski.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietronego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych, lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r., o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. nr. 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób gołębie i t. p., w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór i zaraza świń“. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam resztę zagród gromady Dziedno.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach,

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowanych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karana będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Bydgoszcz, dnia 23 listopada 1936 r.

Starosta Powiatowy
(—) J. Suski.

Nr. W. 1p/105/36.

163
Wezwanie
w sprawie publicznego doręczenia nakazu płatniczego.

Na zasadzie § 65 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. 7. 1893 r. (Zb. Ust. pr. str. 152) wzywa się spadkobierców po zmarłym Mojżeszu Wołkowiczu, ostatnio zamieszkałego w Solcu Kuj. do odebrania w Wydziale Powiatowym pokój nr. 16 w ciągu dwuch tygodni licząc od dnia 26 listopada br. nakazu zapłaty na specjalną opłatę drogową za rok 1936/37.

O ile spadkobiercy nie zgłoszą się w wyżej wymienionym terminie to nakaz zapłaty uważać się będzie za doręczony.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w. z. (—) Mgr. Robakowski, wicestarosta.

Nr. Pod 4/297/36.

164
Ogłoszenie.

Podaję do wiadomości, że w Miejscowym Urzędzie Miar w Bydgoszczy przyjmowanie interesentów odbywa się

a) w czasie od 1 grudnia do 1 marca codziennie
b) w czasie od 2 marca do 30 listopada w piątki i soboty od godz. 8 do 12-tej.

Bydgoszcz, dnia 28 listopada 1936 r.

Starosta Powiatowy
w. z. (—) Mgr. Robakowski, wicestarosta

Nr. Org. 1/13/36.

165
Rolnicy!

I. Akcja konwersyjna na Bank Akceptacyjny została zakończona. Nie można zatem już zawierać układów dających rolnikom rozterminowanie ich długów wobec banków, kas komunalnych, gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych, banków ludowych i tym podobnych instytucji kredytowych, oraz obniżenia oprocentowania od tych długów.

Wszyscy ci drobni rolnicy, którzy zadłużenia swego wobec tych instytucji przewyższającego sumę zł 100 dotychczas nie skonwertowali w drodze układu na Bank Akceptacyjny z powodu trudności, czynionych im przez wierzycieli, a nieuzasadnionych przepisami prawnymi, winni w terminie **do dnia 31 grudnia 1936 r.** wystąpić do Komitetu Konwersyjnego przy Banku Akceptacyjnym w Warszawie (Nowogrodzka nr. 50) z wnioskiem o uznanie winy wierzyciela. Wniesienie dobrze opracowanego wniosku uchroni od egzekucji, którą inaczej wierzyciele mogą wdrożyć zaraz po 1 stycznia 1937 r. W przypadku uwzględnienia tego wniosku przez Komitet Konwersyjny uzyska rolnik rozterminowanie swego długu, z mocy samego prawa, wobec instytucji kredytowej na lat 14, poczynając od 1 października 1938 r., a to przy oprocentowaniu 3% w stosunku rocznym.

II. Większość długów rolniczych wobec wierzycieli spośród osób prywatnych zostanie wprawdzie rozłożona na raty z mocy samego prawa i rolnicy z tytułu tych długów płacić będą do dnia 1 października 1938 r. tylko odsetki w wysokości 3 % rocznie. Jednak nie mniej istnieje szereg długów, które rozterminować może tylko urząd rozjemczy (na przykład: długi płatne po dniu 1 kwietnia 1935 r. oraz długi z tytułu kupna ziemi lub działów rodzinnych, które urząd rozjemczy może nietylko rozterminować, ale także obniżyć).

III. Pamiętać należy również o tym, iż długi powstałe z tytułu poręczenia (żyra) za spółdzielnie rolnicze mogą ulec odniżeniu i rozterminowaniu w drodze specjalnego postępowania układowego dla spółdzielni, które może być wdrożone również na wniosek rolnika-poręczyciela. Wniosek ten musi być złożony w terminie do dnia 31 grudnia 1936 r.

IV. Rolnicy! Nie należy zatem zwlekać z uporządkowaniem tych wszystkich długów, gdyż potem może być bądź zapóźno, bądź też, wobec projektowanej likwidacji szeregu urzędów rozjemczych, trzeba będzie daleko jeździć do innego powiatowego urzędu rozjemczego.

Wszelkich porad w zakresie oddłużenia rolników udzielają powiatowi delegaci wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych, urzędujący w każdym powiecie przy wydziałach powiatowych lub organizacjach rolniczych. Delegaci powiatowi najlepiej i najtaniej opracują i napiszą każdy wniosek do urzędu rozjemczego lub do Komitetu Konwersyjnego.

Listopad 1936 r.

Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych w Warszawie.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 14.
Odpowiedzialny za dział urzędowy: asesor Wydziału Powiatowego J. Cichowlas, Bydgoszcz.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.